

thingsmand i. Men Spørgsmalet bliver dels, hvad der er Nødsfald, og dels, hvad der anses for vanærende af den borgerlige Befolkning. Jeg tror ikke, at Arrest i Bøien, som jo ikke bruges blandt den borgerlige Befolkning, anses for vanærende; jeg har en ganske bestemt Følelse af, at den ikke ombord i Skibene anses for vanærende, det vil sige, at en Mand, fordi han har været i Bøien, derfor anses for mindre god senere paa Togtet. Derimod er jeg ikke saa ganske sikker med Hensyn til de Straffe, som for en stor Del maatte afløse Bøiestrafpen, naar denne ikke bruges, navnlig Fængsel paa Vand og Brød. Uagtet denne Straf efter Loven ikke er vanærende, tror jeg dog, at der snarere med Hensyn til den har dannet sig en vis Opinion, ifølge hvilken der skulde klæbe noget Vanærende ved den. Naar det erede Medlem mente, at man vilde befinde sig meget vel i Bøien efter 5—10 Dages Førsøb, tror jeg dog ikke ganske, det er Tilfældet, uagtet jeg paa den anden Side anerkjender, at noget egentligt Pinligt er der ikke ved denne Straf. Jeg tror nok, at det er en lidt for stor Overdrivelse til den ene Side; jeg har i den senere Tid hørt Overdrivelser i anden Retning, efter hvilke Bøiestrafpen egentlig skulde overgaa enhver hidtil opdaget Tortur. Bøiestrafpen er — jeg taler nu kun om dens Anvendelse ombord; hvad dens Anvendelse i Land angaar, vil jeg overlade til Andre at tale derom — en gammel Kjendt Straf ombord, hvor jeg tror, den i alle Henseender vil være hensigtsmæssig og skikket til at indtage den Plads i Lovforslaget, som den nu har. Hvad § 32 angaar, er Ordningen af disse Forhold jo ikke saaledes, som Krigsministeren og jeg havde tænkt os, men jeg kan paa den anden Side ikke for mit Vedkommende negte, at jeg er kommen til at synes noget om den. Denne Paragraf blev jo imidlertid stærkt angreben af det erede Medlem. Han bemærkede for det Første, at der var sat saadanne Betingelser for dens Anvendelse, at den saagodisom aldrig vilde kunne anvendes, idet der var forlangt mindst 5 Gange Fængsel, svarende til 60 Dages Bagtarrest, og deraf mindst 1 Gang ifølge Krigsrettsdom. Men naar man lægger Mærke til Ordene „svarende til 60 Dages Bagtarrest“, tror jeg ikke, man kan sige, at Banfælgighederne ere saa overmaade store, thi det maa jo erindres, at en Dags strengt Fængsel paa Vand og Brød svarer til 12 Dages Bagtarrest. Naar altsaa en Mand 4 Gange er dømt til en eneste Dags Bagtarrest, og han saa femte Gang ved Krigsretten dømmes til 5 Dages strengt Fængsel paa Vand og Brød, altsaa ialt har været idømt 9 Dages Fængsel, er han hjemfalden under denne Paragrafs Bestemmelser, saa kan Krigsretten næste Gang som Lillægsstraf bestemme, at han skal fjernes fra sin Afdeling. Med Hensyn til den anden Bemærkning om forlovs Tjeneste

har jo det erede Medlem idag udtalt sig nærmere. At der kan være Banfælgigheder der, skal jeg indrømme, men jeg synes ikke, de ere uovervindelige. For Flaadens Vedkommende vil der egentlig ikke være nogen Banfælgighed derved, for der forstaaes det kun saaledes, at han ikke skal hjemsendes før blandt de Sidste af dem, han er indkaldt sammen med. Jeg vil ogsaa indrømme, at der er endel Banfælgigheder ved at anvende Forslaget, men heller ikke de, tror jeg, ere uovervindelige. Jeg kan ikke se Andet, end at vi ved Søværnet ville have ret passende Arbejde at sætte saadanne Folk til f. Ex. til stadig Tjeneste ved Kulsfyldning af Skibene, ligeledes ved at bruge dem stadigt ved Kulsfyldning ved Bærksterberne, til Arbejde ved Ankerkæderne osv. Man maa derhos sørge for, at de Paagjældende i Kasernen vel ikke danne nogen egen Afdeling — det maa de ikke — men om Natten dog holdes fjenede fra de Andre. Det erede Medlem brugte saa Udtrykket „Ladegaardsduft“. Det kan maasse gjælde — jeg vil ikke sige, at det gjælder — en anden Bestemmelse, men det gjælder under ingen Omstændigheder denne Paragraf, det kan maasse gjælde en Bestemmelse, der var tagen under Overveielse i det i det andet Thing nedsatte Uvalg, men som ikke er kommen ind i Lovforslaget. Jeg skal blot til Slutning endnu bemærke, at naar jeg omtalte Muligheden af at stille Ændringsforslag for mit Vedkommende, har jeg blot tænkt paa saadanne Ændringsforslag, der muligvis vilde blive stillede, hvis der fra anden Side blev stillet Ændringsforslag, thi i og for sig har jeg ikke noget bestemt Ønske om at stille Ændringsforslag.

Formanden: Den erede Minister savnede i wort Møde her idag den 4de Landsthingsmand for 1ste Kreds (Carstensen), mod hvem en større Del af Ministerens Foredrag maatte anses for at være rettet, og jeg skylder derfor den fraværende Landsthingsmand at gjøre opmærksom paa, at han har anmeldt, at han ved Tjenesteforhold er forhindret fra at være tilstede idag.

Sæde: Da jeg i Forening med nogle andre Landsthingsmænd agter at stille Ændringsforslag til den følgende Behandling, tror jeg at skyldes det høie Thing nu at udtale mig om de Bestemmelser, som give Anledning til, at vi have taget den Beslutning at søge Forandringer i Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra det andet Thing. Med Hensyn til Lovforslaget i dets Helhed skal jeg villig erkende, at, naar man sammenligner de Straffebestemmelser, som Forslaget indeholder, med de nu gjældende, da er Forslaget humanere end den bestaaende Lovgivning. Jeg erkjender det for et Fremskridt, at man vil afstæffe Kruuslutning, Rottingslag og den sorte Kolarde. Jeg sætter fremdeles megen Pris paa en Bestem-